

אודי כגן לא היה צוחק על נשים או ערבים, אבל זקנים זה בסדר

עקוב

דורית אלון-כשר

07 בדצמבר 2022, 15:35

Powered by [Trinity Audio](#)

1.0x

00:00

02:30

האזינו לכתבה

איזה קורע אודי כגן, נכון? רק מלהסתכל עליו כבר אפשר להתפוצץ מצחוק. והפרסומת החדשה שלו – היא פשוט מפילה. נו, זאת שהוא משחק ערבי וצוחקים עליו שצריך להפעיל את הביטוח כי הוא פישל במשהו ועשה "עבודה ערבית", אה, לא, זה לא זה. זו הפרסומת שהוא משחק את האישה שבעלה מתעצבן עליה שצריך להפעיל את הביטוח כי היא הרסה את האוטו כשלחצה על הגז במקום על הברקס. אה, לא, זה גם לא זה. זה לא פוליטקלי קורקט לצחוק על ערבים ונשים, הרי אנחנו במאה ה-21.

עכשיו נזכרתי. זה על האבא הזקן והדביל שלו
שמציית באופן מילולי לכל הנחיה של הבן שלו
ומשפיל את עצמו עד עפר כי הוא זקן, זאת אומרת
רפה שכל וגם אהבל. זהו! זאת הפרסומת – נהדרת,
נכון? מה שנקרא, פיפי.

זה מצחיק כי זה נכון, לא? כל הזקנים הם כאלה –
מקובעים, תקועים בעבר (איזה מצחיק שהאבא
התבלבל בין אפליקציה לאפילציה – וואו, ענק! וכל
כך מקוריו!), וממש ממש כיף לצחוק עליהם. הם כולם
כאלה ואנחנו אף פעם לא נהיה כאלה. זקנים,
הכוונה.

ועכשיו ברצינות, משחק מחשבתי קטן לפני
הפואנטה: זובין מהטה, בנימין נתניהו, מוני מושונוב,
אסא כשר, עדה יונת, חיים יבין, אהרן צ'חנובר, דן
שכטמן, רבקה מיכאלי, אהרן ברק, גידי גוב, ליא קניג,
יצחק זמיר, סטף ורטהיימר, הריסון פורד, ג'ו ביידן,
ביל קלינטון, אריה גולן, אבא של אודי כגן בפרסומת.
מה משותף לכולם?

הפרסומת החדשה הזו היא גילנות במירעה. בגלל
המשחק המצוין (באמת, בלי טיפה של ציניות) של
כגן, לא רואים שזו פרסומת שמגחיכה ציבור שלם.
אם היינו מחליפים את האבא הזקן בפרסומת
באישה, אדם כהה עור, ערבי, חרדי, להט"ב או כל
מיעוט מופלה אחר, מישהו כבר היה נזעק, ומישהו
אחר כבר היה מוזמן בבהילות לוועדה כלשהיא
בכנסת לתת דין וחשבון. בעלי הטורים בעיתונים כבר
היו משחיזים את מקלדתם, וקוראים להוקיע את
הפרסומאי החשוק, ולהחרים את החברה המפרסמת
ואת מוצריה.

אבל גילנות (אייג'יזם בלעז), דעה קדומה כנגד אדם
הנובעת מגילו, היא, בניגוד לשאר סוגי האפלויות,
האפלויה ממנה כולנו עתידים לסבול (בהנחה
שנאריך ימים עד לגיל זיקנה), והיא האפלויה היחידה
שעוברת כלגיטימית. המונח נטבע על ידי רוברט
באטלר בשנת 1969, כלומר בעצמו נמצא בגיל
העמידה ומתקרב לגיל שבו יהיה מותר לצחוק עליו.
אם אנחנו לא אישה/ערבי/חרדי רוב הסיכויים שלא
נהיה כאלה גם בעתיד, אבל זקנים – כנראה שכן.

ניסיון של חברה מסחרית להשיג לקוחות באמצעות
הגחכה של אוכלוסיה שלמה, שכוחה ומשאביה
במותניה, הוא טרן אוף רציני עבורי. ההגחכה הזו
עלתה להם בי כלקוחה פוטנציאלית. זה לא מצחיק
שאדם מבוגר לוחץ על הראש של אדם מבוגר אחר
כי ככה הבין שהבן שלו הורה לו בטלפון. זה עצוב
וצריך להיפסק. אם לצטט מהפרסומת: הגיע הזמן
להתקדם.

*הכותבת היא עורכת דין, היועצת המשפטית של
עמותת "המשפט בשירות הזיקנה" ומנהלת קואל"ה
– קואליציית ארגונים ואנשים לזכויות הזקנים*